

Мы едем!
ЗАПРАШАЛИ? СУСТРАКАЙЦЕ!
 ...Каб пераканана, што госяць сышоў, — трэба, кажучь, «спусціць» яго з лесвіцы. Альбо з ганка.
 Мо, і не гэтым правілам карысталіся жыхары вёскі Лылойці Смаргонскага раёна, але ж, год таму, праводзячы нас, на ганак выйшлі. Шумелі: «Дзякуй!.. «Прывітаем яшчэ!»
 Накаркалі, як кажучь — едем! І не з пустымі рукамі: па выніках падлікі на чэрвёты квартал Галіна Юльянаўна Свірская з вёскі Дэнавішкі выйграла двухкамерны халодзільнік. Акурат такі ж год таму мы ўручылі сямі Рамейка. Але ж, хочацца верыць, што на дзень падлісчыка «Звязды» сядуцца не толькі тыя, каму пашчасціла штосці выйграць. Прыйдзіце нашы даўня сятры-падлісчыкі, паштавікі, калегі — каб убачыцца, каб задаць свае пытанні, каб выказаць праносныя па паляшэнні зместу газеты, каб узяць удзел у віктарыне і... выйграць. Таму яшчэ раз: сёння ў 11.30 дзень нашага падлісчыка адбудзецца ў Лылойцкай базавай школе, у 13.30 — у Астравецкім вузле паштовай сувязі, у 16.00 — на галоўнай пошце Ашмян. Прыходзьце.
Валянціна ДОУНАР, Тацяна ЛЯЎКОВІЧ, Уладзімір ЗДАНОВІЧ.

11 СНЕЖНЯ 2007 г.
АЎТОРАК
 № 235 (26100)
 Кошт 380 рублёў
 Выхадзіць 3 раз у тыдзень 1917 г.

ЗВЯЗДА

Б Е Л А Р У С К А Я Г А З Е Т А

РЭАЛІЗАЦЫЯ КОЖНАГА БЕЛАРУСКАГА ПРАЕКТА Ў ВЕНЕСУЭЛЕ ПАВІННА ЗАЙМАЦЬ НЕ БОЛЬШ ЯК 2—3 ГАДЫ

Беларуска-венесуэльскае сумеснае прадпрыемства па здабычы нафты «ПетравенБел» адкрылася 8 снежня ў штаце Ансаэтэгі. У цырымоніі адкрыцця прынялі ўдзел прэзідэнт Беларусі і Венесуэлы Аляксандр Лукашэнка і Уга Чавес.

Фота БЕЛТА.

У прысутнасці кіраўнікоў дзяржаў абодва гаспадары падзея — нафтавік сумеснага прадпрыемства здабылі першую нафту.
 Беларусь і Венесуэла стварылі СП менш як за год. 60 працэнтаў ў ім належыць венесуэльскаму боку, 40 працэнтаў — беларускаму.
 Пад праект Венесуэла выдзеліла два радовішчы. Плануецца, што ўжо ў наступным годзе СП здабудзе 1 млн тон «чорнага золата». Акрамя таго, ёсць дамоўленасць аб выдзяленні двух дадатковых радовішчаў, што дасць магчымасць да канца 2009 года павялічыць аб'ём нафты, якая здабываецца СП, да 2 млн тон.

Цяпер спецыялісты дзюво краін вядуць ацэнку і іншых нафтазных участкаў. Нягледзячы на тое, што тут нафта «цяжкая», яе здабыча ва ўмовах існуючых сучасных цэнаў на гэту вуглевадародную сыравіну эканамічна мэтазгодная. У час тэлемовага эксперта, які працуе ў даліне ракі Арынока, праінфармавалі прэзідэнта Беларусі і Венесуэлы аб ходзе работ і планах. Як было адзначана, у Венесуэлы вялікія запасы нафты, і сучасныя тэхналогіі і напрацоўкі, што ёсць у Беларусі, а гэтай краіне вельмі запатрабаваныя.

Калі ўсё дамоўленасці будучы рэалізаваны, то, паводле разлікаў экспертаў, праз чатыры гады СП зможам дадаткова атрымаваць яшчэ 5 млн тон нафты. Такім чынам, у перспектыве сумеснае прадпрыемства будзе здабываць 7 млн тон вуглевадароднай сыравіны ў год.

З улікам таго, што транспарціроўка нафты ў Беларусь звязана з істотнымі транспартнымі расходамі, беларускі бок не выключае варыянт выкарыстання схемы зямляўладдальцаў. Калі нафта прадаецца ў арынока, а аналагічны аб'ём купляецца ў іншых краінах. У свеце шырока пашырана практыка продажу і перапрацоўкі нафты там, дзе яна здабываецца. Гэты вопыт можа паспяхова прымяняць і наша рэспубліка.

Прэзідэнт Беларусі падзякаваў венесуэльцам за садзейнічанне. Аляксандр Лукашэнка падкрэсліў, што Беларусь са свайго боку зробіць усё для забеспячэння суверэнітэту, бяспекі і незалежнасці Венесуэлы. «У часы СССР наша краіна

была самай тэхналагічнай і навукаёмкай. Мы ўсё гэта захавалі і гатовы падзяліцца дасягненнямі з Венесуэлай. На працягу 2—3 гадоў Беларусь створыць у Венесуэле сумеснае прадпрыемства, якім венесуэльцы будучы ганарыцца», — сказаў прэзідэнт.
 Ён адзначыў, што на ўзроўні кіраўнікоў дзяржаў дасягнута дамоўленасць паглыбляць сумеснае палітычнае, гандлёва-эканамічнае, навукова-тэхнічнае і гуманітарнае супрацоўніцтва. «Для нас няма закрытых тэм у супрацоўніцтве з Венесуэлай. Асноўнай задачай нашага стратэгічнага партнёрства з'яўляецца шчырая дружба. Мы дамоўліліся, што будзем усяляк умацоўваць узме-

жэдняне ў міжнародных арганізацыях і ў рамках дэмакратыі і гатовы падзяліцца дасягненнямі з Венесуэлай. На працягу 2—3 гадоў Беларусь створыць у Венесуэле сумеснае прадпрыемства, якім венесуэльцы будучы ганарыцца», — сказаў прэзідэнт.
 Уга Чавес падкрэсліў, жаданне Венесуэлы развіваць супрацоўніцтва з Беларуссю. У знак высокай павагі венесуэльскі лідар уручыў Аляксандру Лукашэнку вышэйшы ўзнагароджаны гэтай краінай — ордэн Вызвалення.
 Беларусь і Венесуэла заключылі пагадненне аб ваенна-тэхнічным супрацоўніцтве — падліс пад дакументам паставілі прэзідэнты двух краін.

У час візіту былі падпісаны таксама міжурадавыя і міжведамасныя дакументы, якія прадугледжваюць узамеаждэняне ў розных галінах. У іх ліку пагадненні аб супрацоўніцтве ў гандлёва-эканамічнай сферы, аб садзейнічанні ажыццяўленню і ўзаемнай абароне інвестыцый, аб прадукцыйна-двойнога падаткаабкладанні і папярэджанні ўхлэння ад выплаты падатку, аб адмене візавых і нацыянальных, дыпламатычных і службовых пашпартаў і іншых.

Заклучаны пагадненні аб супрацоўніцтве паміж Міністэрствам фінансаў Беларусі і Міністэрствам народнай улады па фінансах Венесуэлы, аб культурным супрацоўніцтве паміж дзюво краінамі, аб супрацоўніцтве ў галіне адукацыі, а таксама ў сферы барацьбы са злчынасцю.
 Акрамя гэтага заключана каля паўтара дзсятка кантрактаў паміж суб'ектамі гаспадарання.
 Беларусь і Венесуэла будучы актыўна развіваць супрацоўніцтва ў сферы будаўніцтва, газіфікацыі, машынабудавання. На працягу 2—3 гадоў беларусы пабудуюць у Венесуэле тры заводы: па выпуску трактароў, аўтамабільаў «МАЗ» і «БелАЗ».

Беларусам прапанавана правесці рэканструкцыю цэнтральнага раёна венесуэльскай сталіцы, дзе размешчаны прэстыжныя офісы, узвесці жылы квартал на 5 тыс. кватэр, пабудаваць горад-спадарожнік за некалькі дзсяткаў кіламетраў ад Каракаса, розныя прыкладна на 25 тыс. жыхароў.
 Беларусь спецыялісты таксама распрацоўваюць генеральныя планы гарадоў — цэнтраў правінцый, зоймуцца праектаваннем «з нуля» венесуэльскіх пасёлкаў. У перспектыве гэтыя населеныя пункты стануць цэнтрамі ўкаранення беларускіх аграрна-медыцынскіх тэхналогій і сельгастэхнікі.
 У навукова-тэхнічнай сферы заключана пяць дагавораў на агульную суму каля \$3 млн.
 Аляксандр Лукашэнка паставіў перад беларускімі спецыялістамі жорсткае тэрміны: рэалізацыя кожнага праекта не павінна займаць больш як 2—3 гады.
 Пасля наведвання радовішча нафты і цырымоніі падпісання дакументаў Прэзідэнт Беларусі і Венесуэлы разам абляцелі на верталёце тэрыторыю нафтаздабычы ў штаце Ансаэтэгі, з паветра агледзелі рабочыя пляцоўкі і пасёлкі нафтавікоў, а таксама нафтаперапрацоўчы тэрміналы на марскім узбярэжжы.
 У другой палове дня 9 снежня дзяржаўная дэлегацыя на чале з Прэзідэнтам Беларусі прыбыла на радзіму.
Прэс-служба Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

Паводле інфармацыі канцэрна «Белнафтахім», кошт паліва ўзрос у сярэднім на 5 працэнтаў. Цяпер адзін літр бензіну А-76 (Нармаль-80) каштуе 1670 рублёў (плюс 70 рублёў), бензіну АІ-92 — 2120 (плюс 100 рублёў), бензіну АІ-95 — 2420 (плюс 110 рублёў) і дызельнага паліва — 1690 рублёў (плюс 80 рублёў). Як зазначаюць у канцэрне, новыя адлукныя цэны на нафтапрадукты і рознічныя цэны на нафтапрадукты, што рэалізуюцца праз АЗС, зацверджаны загадам «Белнафтахіма» ў адпаведнасці з Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 19 мая 1999 года № 285 «Аб некаторых мерах па стабілізацыі цэнаў (тарыфаў) у Рэспубліцы Беларусь» у сувязі з павелічэннем ставак мытных пошлін, ростам цэнаў на нафту і ў мэтах забеспячэння прывабнасці работы на ўнутраным рынку краіны.

Ігар ГРЫШЫН.
НА ПОШТУ — ПА ВІНШАВАННЕ АД ДЗЕДА МАРОЗА
 50 тысяч паштовых вішаванняў ад Дзеда Мароза падрыхтавалі сёлета работнікі Рэспубліканскага прадпрыемства «Белпошта».
 Паштовы падарунак ад Дзеда Мароза ўключае сувенірную навагоднюю паштоўку, дзіцячы флікер, фігурныя шакаладныя цукеркі і сімвал надыходзячага года — мяккую цацку-мышку. Усё пакладзена ў малюнічы святочны канверт. Заказ на атрыманне дзіцец па пошце арыгінальнага навагодняга падарунка можна аформіць у любым паштовым аддзяленні па 25 снежня ўключна. Кошт заказу для беларускіх адрастат складае 11 310 рублёў. А дастаўляцца падарунок будзе непасрэдна напярэдадні навагодніх свят. Таксама вішаванне ад беларускага Дзеда Мароза можна будзе накіраваць у Расію, Латвію і Туркменістан. Але з афармленнем заказу лепш паспяхліва — зрабіць заяўку трэба не пазней чым 15 снежня. Гэта звязана з хуткасю дастаўкай міжнароднай карэспандэнцыі, асабліва ў перадсвяточныя дні. Арыгінальны навагодні падарунак будзе каштаваць крыху больш за 14 тысяч. А вось у далёкае замежжа, на жаль, сёлета заказ прымацца не будзе — справа ў тым, што ў многіх краінах дзейнічае забарона на перасылку ласунак па пошце.

Надзея НИКАЛАЕВА.
ПРАДУГЛЕДЖАНА ЎВЕСЦІ Ў АБАРЧАННЕ ХУТКАСНЫ ЦЯГНІК ГРОДНА — САНКТ-ПЕЦЯРБУРГ
 У графіку руху цягнікоў на 2008—2009 гады прадугледжана ўвядзенне ў абарчэнне хуткасных цягнік № 58/57 Гродна — Санкт-Пецярбург. Аб гэтым паведамлілі ў прэс-службе Беларускай чыгны.
 Плануецца, што цягнік будзе ажыццяўляць пазездкі 3 разы на тыдзень. Акрамя таго, перыядычнасць курсавання цягніка № 64/63 Мінск — Іркуцк будзе арганізавана два дні ў тыдзень увесць год. Плануецца таксама перавесці ў катэгорыю хуткасных цягнік № 386/385 Гомель — Калінінград. Упершыню будзе ўведзены ў абарчэнне і дызельны поезд павышанай камфортнасці ў зносінах Гомель — Бранск. У графіку руху цягнікоў на 2007—2008 гады ўжо было дадаткова арганізавана курсаванне бесперасадных вагонаў у зносінах Арэзбург — Брэст, Пенза — Брэст, Уфа — Брэст і Ульянаўск — Брэст, а таксама павялічана перыядычнасць курсавання, да двух дзён на тыдзень у летні перыяд, цягніка № 64/63 Мінск — Іркуцк.
Алена САЛАНЕНКА, БЕЛТА.

РОЗГАЛАС

КОШТ БЕНЗІНУ ЎЗРОС НА 5 ПРАЦЭНТАЎ
 3 учарашняга дня ў рэспубліцы павялічыліся рознічныя цэны на нафтапрадукты, што рэалізуюцца праз аўтазаправачныя станцыі.

Паводле інфармацыі канцэрна «Белнафтахім», кошт паліва ўзрос у сярэднім на 5 працэнтаў. Цяпер адзін літр бензіну А-76 (Нармаль-80) каштуе 1670 рублёў (плюс 70 рублёў), бензіну АІ-92 — 2120 (плюс 100 рублёў), бензіну АІ-95 — 2420 (плюс 110 рублёў) і дызельнага паліва — 1690 рублёў (плюс 80 рублёў). Як зазначаюць у канцэрне, новыя адлукныя цэны на нафтапрадукты і рознічныя цэны на нафтапрадукты, што рэалізуюцца праз АЗС, зацверджаны загадам «Белнафтахіма» ў адпаведнасці з Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 19 мая 1999 года № 285 «Аб некаторых мерах па стабілізацыі цэнаў (тарыфаў) у Рэспубліцы Беларусь» у сувязі з павелічэннем ставак мытных пошлін, ростам цэнаў на нафту і ў мэтах забеспячэння прывабнасці работы на ўнутраным рынку краіны.

Ігар ГРЫШЫН.
НА ПОШТУ — ПА ВІНШАВАННЕ АД ДЗЕДА МАРОЗА
 50 тысяч паштовых вішаванняў ад Дзеда Мароза падрыхтавалі сёлета работнікі Рэспубліканскага прадпрыемства «Белпошта».
 Паштовы падарунак ад Дзеда Мароза ўключае сувенірную навагоднюю паштоўку, дзіцячы флікер, фігурныя шакаладныя цукеркі і сімвал надыходзячага года — мяккую цацку-мышку. Усё пакладзена ў малюнічы святочны канверт. Заказ на атрыманне дзіцец па пошце арыгінальнага навагодняга падарунка можна аформіць у любым паштовым аддзяленні па 25 снежня ўключна. Кошт заказу для беларускіх адрастат складае 11 310 рублёў. А дастаўляцца падарунок будзе непасрэдна напярэдадні навагодніх свят. Таксама вішаванне ад беларускага Дзеда Мароза можна будзе накіраваць у Расію, Латвію і Туркменістан. Але з афармленнем заказу лепш паспяхліва — зрабіць заяўку трэба не пазней чым 15 снежня. Гэта звязана з хуткасю дастаўкай міжнароднай карэспандэнцыі, асабліва ў перадсвяточныя дні. Арыгінальны навагодні падарунак будзе каштаваць крыху больш за 14 тысяч. А вось у далёкае замежжа, на жаль, сёлета заказ прымацца не будзе — справа ў тым, што ў многіх краінах дзейнічае забарона на перасылку ласунак па пошце.

Надзея НИКАЛАЕВА.
ПРАДУГЛЕДЖАНА ЎВЕСЦІ Ў АБАРЧАННЕ ХУТКАСНЫ ЦЯГНІК ГРОДНА — САНКТ-ПЕЦЯРБУРГ
 У графіку руху цягнікоў на 2008—2009 гады прадугледжана ўвядзенне ў абарчэнне хуткасных цягнік № 58/57 Гродна — Санкт-Пецярбург. Аб гэтым паведамлілі ў прэс-службе Беларускай чыгны.
 Плануецца, што цягнік будзе ажыццяўляць пазездкі 3 разы на тыдзень. Акрамя таго, перыядычнасць курсавання цягніка № 64/63 Мінск — Іркуцк будзе арганізавана два дні ў тыдзень увесць год. Плануецца таксама перавесці ў катэгорыю хуткасных цягнік № 386/385 Гомель — Калінінград. Упершыню будзе ўведзены ў абарчэнне і дызельны поезд павышанай камфортнасці ў зносінах Гомель — Бранск. У графіку руху цягнікоў на 2007—2008 гады ўжо было дадаткова арганізавана курсаванне бесперасадных вагонаў у зносінах Арэзбург — Брэст, Пенза — Брэст, Уфа — Брэст і Ульянаўск — Брэст, а таксама павялічана перыядычнасць курсавання, да двух дзён на тыдзень у летні перыяд, цягніка № 64/63 Мінск — Іркуцк.
Алена САЛАНЕНКА, БЕЛТА.

ЧАСОВЫ ПАВЕРАНЫ Ў СПРАВАХ ВЕНГРЫІ Ў БЕЛАРУСІ ПРЫБЫЎ У МІНСК

Часовы Павераны ў справах Венгерскай Рэспублікі ў Рэспубліцы Беларусь Ласла Дарочы прыбыў у Мінск 10 снежня. З гэтай даты ў краіне пачынае работу паўнацэнная дыпламатычная місія Венгрыі (раней у Беларусі па сумашчальніцтву было акрэдытавана венгерскае пасольства ў Маскве).
БЕЛТА.

У ПЕНСІЯНЕРКІ — СКЛАД ЗБРОІ

У гаспадарчай пабудове ў двары 60-гадовай пенсіянеркі ў Полацкім раёне пад сенам супрацоўнікі міліцыі знайшлі два стволы наразной зброі часоў Вялікай Айчыннай вайны. Яшчэ там былі 170 патронаў, гільзы...
Аляксандр ПУКШАНСКІ.

«3 сябрамі» БЕЛАРУС ПЕРАСПЯВАЎ хор армянскага радыё

Вынікі сёлетняга дзіцячага конкурсу «Еўрабачанне», які адбыўся 8 снежня ў Ратэрдаме, прыемна-ашаламляльны. Прадстаўнік Беларусі Аляксей Жыгалковіч трыумфальна заняў першую прыступку — адыграўшы ў бліжэйшых сяброў-канкурэнтаў, канкурсантаў з Арменіі, усёго 1 бал!

Фота БЕЛТА.

У адражэнне ад «Еўрабачання» дарослага, юныя беларускія артысты дэманструюць зайздросную стабільнасць: 2005 год, Кошша Сітнік — 1-е месца, 2006 год, Андрэй Кунец — 2-е, 2007, Алёша Жыгалковіч — зноў 1-е. Без усялякага заўважым, прадзюсарскі камандаў, прома-тураў і іншых мудрагелістых стратэгічных схем. Проста на таленце, які скарае шматміліённую глядацкую аўдыторыю — што не можа не радаваць. Можна, сапраўды дэцым-выканаўцам вярта даваць майстар-класы дарослым артыстам?

Прэзідэнт Аляксандр Лукашэнка навішавай Аляксея Жыгалковіча з яркай перамогай.

Падрабязнасці конкурсу былі агучаны падчас ток-шоў, якое Белтэлерадыёкампанія наладзіла з пераможцам. Прыгадаем толькі банальную матэматыку. Кампазіцыя беларускага ўдзельніка па выніках галасавання 16 іншых краін набрала 137 балаў, у тым ліку тры найвышэйшыя адзнакі — «12» — ад Партугаліі, Малты і Літвы. Бліжэйшымі сапернікамі аказаліся дэбютанты конкурсу, калектывы радыё і тэлебачання Арменіі, які атрымаў 136 балаў, з іх 7 найвышэйшых адзнак. На трэцім месцы ўгульна размясцілася Сербія са 120 баламі. Дарэчы, ні ў кога з удзельнікаў, нават ва ўладальнікаў апошняга месца, няма нульвай адзнакі — арганізатары далі ўсім па 12 балаў, бо ўсе канкурсанты папярэдне перамаглі і дабіліся права прадставіць сваю краіну на міжнародным узроўні.
 Зразумела, перамога беларуса, ды яшчэ з перавагай усёго ў адзін бал, ды яшчэ літаральна на апошніх хвілінках абвешчання галасоў, выклікала неадначасна рэакцыю і гарачыя спрэчкі на сайце-файтху ў Інтэрнэце. Але пры ўсім тым большасць згадзілася, што песня ў Аляксея Жыгалковіча — сапраўды дзіцяча, светлая, «выкананая чыста, свежа, цудоўна і наўна». Адыграў сваю станоўчую ролю і апошні конкурс нумар, куды без гэтага. І тое, што 11-гадовай Лёша ў параўнанні з дэбютантам прадстаўніцтвамі, скажам, Сербіі і Швецыі глядзеў больш выйгрышна (можна, гэты нагода арганізатарам задумаць і яшчэ больш звесці ўзроставыя рамкі для ўдзельнікаў). Ды ўсё што заўгодна можна зараз перахваліць — нават той факт, што бацькі ў Лёшы хоць і

ўрачы, але абодва маюць таксама музычную адукацыю, а сам хлопчык займаецца музыкой большую частку свайго жыцця.
 На вынік гэтыя «плюсы-мінусы» ўжо ніяк не паўплываюць — першае месца. Цытучыя адказ на пытанне «вашы адчуванні пасля перамогі» беларускай танцавальнай каманды — «Ура!».
 Засмудзіла ў сёлетнім конкурсе хіба толькі тое, што, нягледзячы на статус дзіцячага, некаторыя нумары прыпадобняліся да дарослых выканаўцаў і па песнях, і па сцэнічных касцюмах, і па паводзінах канкурэнтаў. Ды яшчэ насіражыла тэндэнцыя галасавання паводле «геапалітычнага прынцыпу», таксама, відаць, па звычцы перанятая некалькімі краінамі. Але да поспеху беларускага артыста гэта ўжо ніякага дачынення не мае. Лёшу — як і ўсёй камандзе, ад харограффа Аляксандра Мязжанска да прадзюсара Людмілы Барадзіной, — шчырыя вішаванні, падзякі і пахаданні лепшага. Паводле слоў педагога па вакале Вольгі Вронскай, Лёша — з тых артыстаў, якія не толькі слухаюць, але і чуюць педагога, якія гатовы працаваць над сабой і расці, расці, расці... Так што перспектывы ў хлопца вялікія, а мары — стаць вядомым спеваком. Магчыма, хутка ён сапраўды спяе на вялікай сцэне. Напрыклад, з «Сябрамі».

Вікторыя ЦЕЛЯШУК.
P.S. Днямі вырашыўся лёс яшчэ адной канкурсанткі з Беларусі — фінішавай праект «Фабрыка зорак-7». Маргарыта Герасімовіч, больш вядомая як Дакота, у лік прызёрнаў не трапіла — затое атрымала кантракт з Канстанцінам Меладзе, падарунак ад прадзюсараў — іменную гітару, а таксама перспектывы супрацоўніцтва з Уладзімірам Кузьміным.

Швейцарыя ў першай палове 2008 года захаве кошт візаў для беларусаў

Швейцарыя ў першай палове 2008 года захаве кошт візаў для беларусаў на ўзроўні 55 швейцарскіх франкаў. Аб гэтым карэспандэнт БЕЛТА паведамліў ў аддзяленні пасольства Швейцарскай Канфедэрацыі ў Мінску.
 Акрамя таго, у бліжэйшы час не будзе змяняцца патрабаванні да дакументаў, неабходных для атрымання швейцарскай візы.
 У дыплімаці падкрэслілі, што ў Швейцарыі чакаюць павелічэння патоку турыстаў з Беларусі ў сувязі з маючым адбыцца пашырэннем Шэнгенскай зоны і павелічэннем да 60 еўра кошту візы, што выдаюцца Літвы, Латвіі, Польшчы, Чэхіі, Венгрыі і іншымі краінамі, якія ўступаюць у Шэнген.
 «На жаль, да гэтага часу не ўсе ведаюць, што для атрымання швейцарскай візы беларусам не абавязкова звяртацца ў пасольства ў Варшаве, — сказаў саветнік Дзітрых Дрэер. — З тым жа поспехам дакументы можна падаць у аддзяленне пасольства ў Мінску».
 Штогод Швейцарыю наведваюць каля 4,2 тыс. беларусаў у якасці турыстаў або з мэтай бізнес-паездак.

Увага: «прамая лінія»!
ПРЫГОЖАЕ ДАЎГАЛЕЦЦЕ
 Калі вы хочаце як мага даўжэй заставацца «ў страі» — быць актыўным, працадольным, бадзёрым доўгія гады, распятайце наша госьця, герыятра, аб сакрэтах даўгажывучага і магчыма сцяжы пераадолення ўзроставых захворванняў (парушэнняў сардэчнага рытму, артрыяльнай гіпертанзіі, цукровага дыябету, атлусцення і г.д.), а таксама аб дасягненнях у галіне фармакалогіі. «Прамая лінія» з удзелам загадчыка кафедры клінічнай фармакалогіі і тэрапіі Беларускай медыцынскай акадэміі паслядыпломнай адукацыі, доктарам медыцынскіх навук, прафесарам Аляксандрам Васільевічам ХАПАЛЮКОМ адбудзецца ў рэдакцыі газеты **14 снежня з 14.00 да 15.30** па нумарах: **292 38 92 і 292 38 21. Для папярэдняга пытанняў: 287 18 29 (Святлана Барысенка) і 287 18 36 (Вольга Шайко).**

«МЫ ВАМ НАШТАБНУЕМ ПОЎНЫЯ КІШЭНІ!»

У Дзяржінску завяршыўся абласны маладзёжны конкурс прэфесійнага майстэрства «Лепшая швачка»
 У конкурсе ўзялі ўдзел 27 маладых швачак. Дзячынаты паказалі сваё веданне тэорыі, прадэманстравалі майстэрства на аперацыі «наштабнаваць кішню».
 Мэта гэтага конкурсу — не толькі павышэнне прэстыжу прафесіі швачкі, — расказавае намеснік старшыні Мінскага абкома прафсаюза работнікаў лёгкай прамысловасці Валянціна Булаўка, — але і схіленне моладзі ў сектар эканоміі. Сёння ў лёгкай прамысловасці дэфіцыт швачак — гэта звязана таксама і з недабарам у навуцальныя ўстановы нашай краіны. Па выніках конкурсу лепшай швачкай вобласці стала Тацяна Харенка з Дзяржынскай швейнай фабрыкі «Эліз». Другое месца заняла Маргарыта Грынько («Эліз», Дзяржынск), трэцяе — Тацяна Ізотава («Калінка», Салігорск). Пераможцы атрымалі дыпломы і бытавую тэхніку. Дарчы, усё ўдзельніцы былі адзначаны падарункамі.
 Мы робім яшчэ адзін падарунак нашым дзячынатым, — адзначыла загадчыца аддзела Мінскага гаркама прафсаюза работнікаў мясцовай прамысловасці і камунальна-бытавых прадпрыемстваў Зоя Завацкая, — удзельніцы змогуць павысіць свой узровень кваліфікацыі. А павышэнне разраду — гэта павышэнне заробку!
Марына БЕГУНКОВА. Фота аўтара.

белагпропромбанк
 традиции будущего

Открытое акционерное общество «Белагпропромбанк»
ПОБЕДИТЕЛЬ КОНКУРСА «БРЭНД ГОДА 2006»

ТАБЛИЦА ПРОЦЕНТНЫХ СТАВОК ПО СРОЧНОМУ БАНКОВСКОМУ ВКЛАДУ (ДЕПОЗИТУ)
ОАО «БЕЛАГПРОПРОМБАНК» с 11 декабря 2007 г.

УТВЕРЖДЕНО: Решение Финансового комитета ОАО «Белагпропромбанк» от 21.11.2007, № 80

Вклады (депозиты) с плавающими процентными ставками		Вклады (депозиты) с фиксированными процентными ставками	
Сумма депозита, ед. валюты	Срок, дни	Срок, дни	% годовых
Белорусские рубли	100 200 300 500 1 000 2 000 3 000	100 200 300 500 1 000 2 000	
1 - 1 000 000	10,25 11,25 12,50 13,50 14,00 14,50 15,00	8,50 8,80 9,10 9,40 9,70 10,00	
1 000 001 - 10 000 000	10,75 11,75 13,00 13,75 14,25 14,75 15,25	8,60 8,90 9,20 9,50 9,80 10,25	
10 000 001 и более	11,25 12,25 13,50 14,00 14,50 15,00 15,50	8,70 9,00 9,30 9,60 9,90 10,50	
Доллары США	1 - 500 501 - 5 000 5 001 и более	4,50 5,50 7,00 7,50 8,00 8,50	
1 - 500	5,50 6,50 8,00 9,00 9,50 10,00 10,50	5,00 6,00 7,25 7,75 8,25 8,70	
501 - 5 000			

На даплату да ўстаноўленага памеру месячнай мінімальнай зарплаты ўплываюць выкананне нормаў працы і працоўнага часу

Можа вы падкажаце, як нам выкшыць і жыць далей на нашу зарплату. Мы, жывёлаводы і палівадцы саўгаса «Першамайск-Агра», атрымліваем ад 80 да 140 тысяч, хоць норму працадзён выконваем і нават больш (стыль захаваны. — Рэд.). Мы нават не атрымліваем мінімальнай зарплаты, хоць, як пішацца ў газетах, рабочы не павінен атрымліваць ніжэй за мінімальную зарплату... Расцінкі мізэрныя, паўсюдна зарплата расце, а ў нас з кожным месяцам усё ніжэй. Шчыра кажучы, як хочаць, так і наліваюць. Зарплата за верасень дагледчыкаў жыўлёў — пастуюк ад 80 да 140 тысяч. У дагледчыкаў па адкорме БРЖ склала 80 тысяч, а праца дзе выхадных. Зарплата палівадоў за верасень склала ад 80 да 105 тысяч — пры выпрацоўцы нормы і нават больш працадзён. Навы вартаўнік атрымлівае 160 тысяч пры рабоце без выхадных дзён па 11 гадзін.

Ад калектыву жывёлаводаў і палівадоў першай і другой бригады. Прозвішчы мы не пішам, калі што, нас жывём у з'ядуці.

Згодна з заканадаўствам, ананімныя лісты рэдакцыя мае поўнае права не разглядаць. Тым не менш мы патэлефанавалі першаму намесніку старэйшні Шучынскага райвыканкама Генрыку Вялічкіну і папрасілі як выключэнне разгледзець пісьмовы ананімны зварот работнікаў камунальнага ўнітарнага сельгаспадаркага прадпрыемства «Саўгас «Першамайск-Агра». Вось што ў выніку паведамлілі рэдакцыі.

«...Галоўным спецыялістам аддзела эканоміі ўпраўлення (сельскай гаспадаркі і харчавання. — Рэд.) праведзена выбарчаная праверка наяўнасці заробатнай платы за верасень 2007 года асобным катэгорыям работнікаў гаспадаркі (дагледчыкі БРЖ, палівадцы). У адпаведнасці з артыкулам 59 Працоўнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, мінімальна заробатная плата — дзяржаўны мінімальны памер грашовых і (ці) натуральных выплат работніку наймальнікам на працягу месяца за работу ў нармальным умовах пры захаванні ўстаноўленай кодэксам працягласці рабочага часу і ўстаноўнай нормаў працы.

Падчас праверкі ўстаноўлена, што налічэнне заробатнай платы ў КУП «Саўгас «Першамайск-Агра» ажыццяўляецца ў адпаведнасці з Палажэннем на аплаце працы, зацверджаным кіраўніком гаспадаркі па ўзгодненню з прафсаюзным камітэтам. Аплата працы ў жывёлагадоўлі адбываецца за прадукцыю (малака, прывага) і за галаву жыўлёва (доглед нецелі, коней), прывым расцінкі за прадукцыю па вытворчасці мяса і малака ўстаноўлены з улікам прадукцыйнасці, нормы нагрукі, тарифнага разраду раб., г.зн. у гаспадарцы вызначаны нормы працы (нормы аслугоўвання). Аплата працы работнікаў раслінаводства адбываецца за выкананы аб'ём работ па нормах выпрацоўкі і расцінках, устаноўленых выхадзіцца з разраду работ... Пры праверцы заробатнай платы за верасень 2007 года ўстаноўлена, што работнікам жывёлагадоўлі (дагледчыкі БРЖ), якія працуюць на фермах «Першамайск», «Куляшы», «Замасціны», «Пяціцольцы», «Дудкі», «Вензаўшчына», налічэнне заробатнай платы перавышае мінімальны памер. Прычынай налічэння заробатнай платы дагледчыкам БРЖ фермы «Матыль» за верасень 2007 года ніжэй за ўстаноўлены мінімальны памер з'яўляецца невыкананне ім нормаў працы. Норма аслугоўвання маладзюк БРЖ на адкорцы дагледчыкамі дадзенай фермы выконваецца на 46 і 54 працэнты адпаведна. Акрамя таго, не выконваецца норма вытворчасці малака. У верасні 2007 года колькасць дзён выхадку палівадоў складае ад 7 да 17 працоўных дзён, што менш за працягласць працоўнага часу, устаноўленага заканадаўствам. Пісьмом Міністэрства сельскай гаспадаркі і харчавання Рэспублікі Беларусь № 03-61/11-62/2425 ад 26.02.2007 г. тлумачыцца, што ў выпадках, калі работнікам не выконваецца норма працы (працоўны аб'ём) або не адрацоўваецца норма працоўнага часу, дык даплата да ўстаноўленага памеру месячнай мінімальнай заробатнай платы не адбываецца. Адначасна паведамляем, што сярэдняя заробатная плата ў КУП «Саўгас «Першамайск-Агра» за верасень гэтага года склала 248 450 рублёў».

Тэатр дапамагае дзіцячаму хоспісу

8 снежня ў Магілёўскім драматычным тэатры адбыўся прэм'ерны паказ спектакля «Толькі ЁН мае права мяне пабудзіць». Да гэтай тэатральнай падзеі быў прымеркаваны збор сродкаў для дзіцячага хоспіса.

Ідэя паставіць спектакль па п'есе Эрыка-Эмануіла Шміта «Оскар і Ружовая дама» нарадзілася пасля мінулагоднай калядня вечарыны, якую наладзілі актёры магілёўскага тэатра для маленькіх пацыентаў хоспіса.

Оскар — гэта 10-гадова хлопчык, смяротна хворы, і ў спектаклі расказвае пра апошняга гады яго жыцця. А Ружовая дама — гэты жанчына, якая палечыла яго пакуты і дапамагла яму паверыць у сябе і Бога.

— Мы хочам нагадаць людзям, што побач з намі жывуць дзесяткі такіх Оскараў, якія маюць патрэбу ў падтрымцы, — гаворыць выканаўца галоўнай ролі Алена Дудзіч. — Яны павінны ведаць, што такія дзеці ёсць, і што кожны можа ім дапамагчы, колькі хоча.

Грамадская арганізацыя «Магілёўскі дзіцячы хоспіс» існуе ўжо чатыры гады, і праз яе прайшлі амаль чатыры дзесяткі дзяцей. Цяпер хоспіс алеквае 12 дзяцей, невельчана хворых. У асноўным яны пакутуюць ад цяжкіх анкалагічных захворванняў. Гэтым дзецям ад 4-х да 16 гадоў.

Падтрымка пацыентаў хоспіса патрабуе не толькі сілы і мужнасці, але і вялікіх сродкаў. Сёння арганізацыя трымаецца ў асноўным на ахвяраваннях — ірландскіх і беларускіх дабрачыннікаў, і грошай на усё не стае.

— Безумоўна, дзецям патрэбна дапамога, — падвердзіла старшыня савета Магілёўскага дзіцячага хоспіса Лілія Судзілоўская. — Бо 90 працэнтаў нашых малых — з сацыяльна неабароненых і няпоўных сем'яў. Іх маці — маладыя жанчыны, 25—30 гадоў. Аднак лячэнне цяжкахворых дзяцей забірае столькі сілы і сродкаў, што мужчыны часта не вытрымліваюць і сыходзяць...

Ініцыятарам інфармавання людзей і збору сродкаў ў тэатры сталі актёры і каталіцкая парафія. Сёлета гэта другая акцыя па зборы сродкаў для дзіцячага хоспіса. Першую ўлетку арганізавалі валанцёры Чырвонага Крыжа з Беларуска-Рэйскага ўніверсітэта. Студэнты падрыхтавалі канцэртную праграму і сабралі 300 тысяч рублёў. На гэтыя грошы для хворых дзяцей набылі харчовыя наборы. Цяпер жа Лілія Судзілоўская вельмі спадзяецца, што сабраныя грошы хопіць на новыя мыльцы для 10-гадовага хлопчыка, які мае цяжкае захворванне крыві.

— Грамадства павіна зрабіць усё магчымае, каб апошнія дні жыццяных маленькіх пакуты прайшлі ў камфорце, каб яны адчувалі любоў і клопат, — упэўнена актрыса Алена Дудзіч. — Ведаецца, мой герой Оскар кажа: «У жыцця ёсць адно рашэнне — жыць». І гэта слухана: нікто не ведае, колькі каму адмерана. Трэба быць міласэрным людзям».

Лілія ІВАНОВА.

ВЯЗАНСКІЯ «МУРАШЫ»

Ці магчыма адшукаць «джунглі» ў ваколіцах мегаполіса?

Апошнім часам у Еўропе адзначаецца даволі незвычайная тэндэнцыя — актыўны рост сельскага насельніцтва. Найбольш хуткімі тэмпамі колькасць вясцоўцаў павялічваецца ў Ірландыі (0,5 працэнта ў год), Македоніі (0,4 працэнта), а таксама ў Босніі і Герцагіне і ў Фінляндыі (па 0,3 працэнта). Як заўважаюць эксперты, акрамя спрыяльных экалагічных умоў жыцця, людзей прывабліваюць высокія заробкі — даходы жыхароў вёскі значна большыя, чым у горадзе. Рост спажывання прадуктаў харчавання рэальна можа стымуляваць развіццё аграпрамысловага комплексу. Таму, паводле прагнозаў, ужо праз дзесяць гадоў колькасць гараджан і вясцоўцаў за мяжой можа зраўняцца. У нас дэмаграфічная сітуацыя ў глыбінцы зусім іншая, аднак не усё так песімістычна. Прыватны сектар усё больш зацікаўлены ў развіццё новых праектаў у вёсцы, у тым ліку ў сферы аграбуртызму.

ЯК СТАЦЬ ТУТЭЙШЫМ?

Пра тое, каб мець уласны домік у вёсцы, марыць ці не кожны з нас, аднак далёка не ва ўсіх спраўдзяюцца такія запавятыя планы. Як выйсець — наведваць родныя ў сельскай мясцовасці (калі яны ёсць) альбо шукаць іншыя варыянты для таго, каб збегчы «з асфальту». Таму прапановы наведваць дагледжаную сядзібную ў малючым кутку многім прыйдзецца даспадобы. Тым больш калі дабрацца ў такое «бунгала» зручна і нядоўга. У такім разе стаюць перад выбарам, чаму ўсё больш аграсядзібы з'яўляюцца ў прамой дасягальнасці ад буйных гарадоў. Але ці захаваліся неспасавана цывілізацыйнай тэрыторыі, да прыкладу, у ваколіцах сталіцы? Аказваецца, пры жаданні можна знайсці такія мясціны непадалёк ад Мінскай калышовай. Варта толькі добра пашукаць...

На Дзяржыншчыне ёсць невялічкая вёскачка з пяцісотнай назвай Вязанка. Тут засталіся лічаныя жыхары, у пераважнай большасці людзі паважнага ўзросту. Маладзё калі заўважылі, то толькі ўлетку і тое няздоўга. Здавалася б, самая звычайная сітуацыя — колькі ў нас такіх вёскач, якія з прычыны розных абставінаў проста дажываюць свой век. Аднак здараюцца і шчаслівыя выключэнні і з зусім сумных правілаў — так, напэўна, адбылося з Вязанкай. Пяць гадоў таму менавіта тут была дом сталічнага прадпрыемства Ірына Тамілава. Загароднаму не рухомасць шукала даволі доўга, перабрала шмат самых розных варыянтаў. Нават адомых ледзь не купіла жыллё зусім побач з Мінскам, літаральна за некалькі кіламетраў. Нават бедвала, што ўпусціла такія выгадныя варыянты. Аднак мабыць так яго склаўся лёс, каб Тамілава патрапіла ў Вязанку. Цяпер без гэтых мясцін яна ўжо проста не ўявіла свайго жыцця і нават здзіўляецца, чаму раней ооды не дабралася.

— Ёсць у мяне добрая кватэра ў сталіцы, але па выхадных разам з роднымі не ведалі куды дзецца, — узгадвае Ірына Анатольеўна. — Таму і вырашылі шукаць «дзянчы» варыянты. Аднак так даўно атрымалася з Вязанкай: прыходзілі ооды першы раз, пераначавалі і — засталіся назавешы. Цяпер у Мінску амаль не жывуць, бошуючы частку волягнага часу праводзім менавіта ў гэтай вёсцы.

Вырашыла яна паспрабаваць знайшла аграбуртызам — Тамілава ўпэўнена, што гэта вельмі цікавы бізнес, запатрабаваны і неадрыдны. Сфера, дзе можна разгарнуць свае творчыя здольнасці. Над тым, дзе пачаць рэалізоўваць свой новы праект, доўга думаць не давялося. Тым больш Ірына даўно марыла, каб яе большыя мясціны пабачылі як мага больш людзей. Яна справядліва лічыць, што гэты малючын куток таго варты.

— У доме, які набыла, раней вельмі добра жылі жны, — кажа Тамілава. — Калі афармлялі дакументы, то ведалі, што ніякага падману не будзе. Ды і месца вельмі

Фота з сайта «Зямля і жыццё».

спадбалася. Былы гаспадар сядзібы кажа: будзеце жыць, як у бутэльцы з асфальтам. Думала, што так ён жартуе і толькі пра нейкі час зразумела жарт — калі пачынае цвісць чаромха, то ад водару сапраўды ўстае кроўца. А саляту тут так пялёлка, так рулады выводзіць, што проста заслухаецца.

Грыбоў і ягад багата, варта толькі адхіснуцца за некалькі метраў ад сядзібы, то з лустымі рукамі не вернецца. Шмат зварю — можна казулю сустрэць, бабру ўбачыць і нават ваўка. Шэрага драпежніка Тамілава апоні ра з зусім нядуна бачыла — «гастраліва» праз вёску. Увогуле па першым часе была ў захваленні ад проста дзікай прыроды — сапраўдны «джунглі» літаральна «адок бжам» і закаванага ў бетон і шкло мегаполіса. Такое адчуванне, што зусім у іншы свет трапіў, патаемны, загадкавы, проста вельмі цікавы і быццам будзе дзесяць гадоў жыцця ў мінулым жыцці, ці ведае?

Ірына з захваленнем расказвае, як упершыню ўбачыла бавоўную пшаніцу на замазралай рэчцы. Кажы, што ішла па лядзе і раптам убачылі ледзь не двухметровую ўмя ўперадзе — такую канцэнтраваную працавіты звары ўзвелі. І яшчэ адным вельмі цікавым назраннем падзілася мая новае знаёмства. Аказваецца, што буслы перад тым як адлятаць у вырэй, збіраюць усёй сваёй вельмі «суплокай» і сцяляць суткі на дрэвах, быццам звычайныя крумкачы. Вельмі незвычайнае відовішча — напэўна, тушкі такім чынам з радзімай развітаваюць, а магчыма маршрут замарожваюць.

Разам з «дзясковыя» часы Тамілава вельмі хацела завесці сабаку.

Вы не памылліся — сапраўды побач з жанчынай дзік. Гэты лясны жыхар з'явіўся на дварышчы хутара Наванопле, што на Стаўбоўшчыне. Лілія Хмель увесну выпадкова знайшла знісленае парасё, якое было яшчэ з пупавінай, у ельніку недалёка ад сядзібы. А дапамагла выкарміць жывую лясную істоту сабака Ціна — парасё прыжылося ў будшы разам з маленькімі шчанюкамі. Цяпер гэта на пацеху рослы жывы падвінак, які ні на крок не адыходзіць ад бабулі. Дзічок — любімец у невялікай бабулінай гаспадарцы.

Калі пераехала ў Вязанку, то сваю мару адразу ажыццявіла. Цяпер «у гаспадарцы» трымае некалькі сабак — тут пасяліліся мопс, французскі бульдог і двае нямецкай вядучкі. Усе яны мірна ўжываюцца разам, а гэты заўсёды з ахвотай гуляюць з жывёламі. Многія, напэўна, зацікаўяцца «кінаартыстам» — справа ў тым, што нямецка аўчарка Норд здымалася ў «Каменскі-3». Памятаецца эпізод, калі галоўная героіня знаходзіць смежнага шчанюка? Гэта Норд і ёсць, зараз ужо, зразумела, не шчанюк, а дарослы сабака. У свой час, як сапраўдны артыст, цэлы дзень правёў на здымачнай пляцоўцы. Вось які, аказваецца, гісторыі можна пачыць у невялікай пераходнай вёскачцы.

НАМОЛЕНАЕ МЕСЦА

Узімку ў Вязанцы па-асабліваму пранізваў ішчыня — як ядзецца пасля сталічнай мітусні, быццам у іншае вымярэнне трапіў. У патаемны свет героўі старых раманаў, Мабыць таму і імкнучыся гэтыя людзі. А яшчэ і прыцягвае гасцінасць гаспадароў трыячэй аграсядзібы. Новае турнстычнае аб'ект быў зарэгістраваны адносна нядуна — шмат казю зняло юрыдычнае афармленне з высветленнем усіх прававых нюансаў. Усё «ўтрэслася» толькі напрыканцы лета, калі сезон адпачывання быў ужо на зыходзе. Аднак і за гэты невялікі адрэзак часу тут паспела пабываць мноства гасцей.

Людзі дэваліраваў пра выдатнае месца ад знаёмых і калег, паколькі ніякай іншай інфармацыі пра аграсядзібы ў Вязанцы пакуль не з'яўлялася. Але зноў-такі, перафармулюючы дамае прыслухо, — весткамкі змяняю поўніцца. Тым больш, што гасцівалі

га амерыканцы зразаюць на Новы год і пятаць спецыяльныя святочныя янкі. Вакол дома растуць аблыні і вішні, з іх збіраюць багаты ўраджай. Летася гасці са сталіцы здзіўляліся: навошта вы вялізныя яблык павесілі? Калі растлумачылі, што такія «самі растуць», то доўга не верылі — усё падыходзілі, мацалі. Каля плотаў — сахака з фантама, цэра якае перакінуты драўляны мосцік. З яго, дарэчы, можна добра караць нацягаць, гасці дужа любяць такую рыбалку. Аднак рыбу амаль усю выпускаюць — шкада, каб пераводзілася. Тут нават ракі пасяліліся, гаспадыня ўпрыгожыла сахаку цудоўнымі лілеямі. Увогуле кветкі на сядзібе паўсюль — самая розная, у адметных кампазіцыях. Ёсць нават уласны ружоўнік, так што гасці раз'яджаюцца з ахапкам руж.

Нават традыцыйны «аксесуар» адпачынку — мангал — тут арыгінальнай канструкцыі, надзвычай зручны для прыгатавання рознай смакаты. Гэта такія невялікая пэчка з камінам, праз які... закладваюцца дровы. Калі яны спальваюцца, то вугольчыкі выкачваюцца пад рашотку, дзе смажыцца мяса. Кажуць, што ў «рабочым стане» прыстасаванне выглядае як сапраўдны «міні-вулкан». Ёсць і альтанка, дзе можна сахацца ад спякоты ці пераначаць дождж. Ірына казала, што будучы рабіць новую — большую па памерам, каб можна было пасядзець вялікай кампаніяй. Таксама ў блізкай шчырацы аздабляюцца саўну з бильярднай залай і ўвесці тры невялікія шчытавыя домікі, каб было дзе размясціць гасцей.

Гаспадыня робіць стаўку на самыя сучасныя ўмовы, каб сэрвіс быў на адпаведным узроўні. Усе гарадскія выгоды гасцім гарантываныя. Плюс смачныя стравы, прывым прапануеца як стандартнае меню, так і на індывідуальны заказ. Тамілава заўважае: здзіўляе таксама не праблема — напрыклад, пакаштаваць іспанскі суп з маслінамі альбо нешта з паўночнай кухні. Галоўная ж «фішка» — фантастычна прыгожая сервіроўка, бо шмат залежыць і ад таго, які падаць ежу. Нездарма часта гасці прасяць сфатаграфавачы арыгінальнае афармленне стала.

«Непадалёк ад Вязанкі ёсць вядомая па ўсёй акрузе Вяцкія крыніца. Сюды прыязджаюць здэлак, паколькі даўно лічыцца, што вада тут гаючая, дапамагае ад розных хвороб. Кажуць, тутэйшыя мясціны вельмі прыдатныя для жыцця — сапраўдныя маломыя, якія заўважаюць тутэйшыя жыхары, з добрай энергетыкай. Гэта прыцягвае людзей, аднак утрымаецца не кожны. Нездарма ж на браме сядзібы Тамілавай мурашы адлюстраваны — сімвал працавітасці. У Вязанцы інакш і не пражываеш».

Мікалай ЛІТВІНАЎ,
Дзяржынскі раён.
Фота аўтара.

Сітуацыя

«МЫ — ЗА КАЛГАС!»

Дзе вясковому чалавеку лепш працаваць: у сельгаскааператыве ці ў фермера, яшчэ невядома. Нехта, паспрабаваўшы жыццё ў прыватніка, успамінае пра калгас з настальгіяй — там жыццё лягчэй і прывольней. І здараецца, што людзі вяртаюцца ў СВК, ствараюць іх нанова.

За савецкім часам гэты калгас меў гучную назву «Шлях камунізму», а затым змяніўшы шылду на «Востраў» — узяў назву цэнтральнай вёскі. Гаспадарка ў Вяцкім раёне была не з лепшых, і калі яе кіраўнік вырашыў на базе СВК «Востраў» стварыць фермерскую гаспадарку, то гэтую ідэю тагачаснае кіраўніцтва раёна падтрымала і старшыня СВК атрымаў гаспадарку ў арэнду — яму перадалі тэхніку, жывёлу, зямлю, маёмасць.

Гэта была першая на Брэстчыне спроба перадачы цэлага калгаса прыватніку. Усё было падлічана і дакументальна аформлена; думалася, што ў прыватных руках жыццё завярнуе і фермерская гаспадарка «Альшаніца» пакажа астатнім, як трэба працаваць. Тым больш, што старшыня «Вострава», бэрочы гаспадарку ў арэнду, прасіў, каб яму не перахаджалі і далі поўную свабоду. Гэта ён атрымаў і стаў аднаасобным гаспадаром у буйным сельгаскааператыве. Але праз пяць гадоў канчаткова стала зразумела, што з эксперыменту нічога добрага не атрымалася — «Альшаніца» прыйшла ў заняпад, яшчэ горшы, чым нішы калгасы. Пагаляючы жывёлы зменшыліся і паказчыкі не выраслі. Прыводзіць нейкі там лічыцца самсус, тым больш што розныя камісіі яшчэ не падвалі рысу.

Гэты факт яшчэ раз паказваў, што сітуацыя ў вёсцы не таякая ўжо адназначная — каб вырашыць праблему, адной свабоды мала. Ды і далёка не кожны на зямлі можа жыць гаспадаром. Калі чалавек, узначальваючы сельгаскааператыве, не здолеў праявіць сябе, то няма ўпэўненасці, што стане добрым фермерам.

Сёлета людзі дружна прагаласавалі за сельгаскааператыве, і ўжо на ўз'ездзе замест ФТ «Альшаніца» вісіць новая шылда — СВК «Востраў». Адным словам, пакаштаваўшы і паказчыкі не выраслі. Прыводзіць нейкі там лічыцца самсус, тым больш што розныя камісіі яшчэ не падвалі рысу.

«МІНЭРАЎ» УЗЯЛІ ЗА «ЗЯРЬБ»

У адным з нумароў нашай газеты была змешчана заметка аб тым, што на працягу тыдня невядомы асобы трычці «мінэраў» Цэнтральны рынак Гомеля. Супрацоўнікі прас-цэнтра УАС Гродзенскага аблвыканкама запэўнілі тады жыхароў горада, што зямлянскі будучы выяўлены. Абавязкова.

Так яно і атрымалася. Тэлефонны запіс даваў праслухаць педагогам школ, і ў ШС № 10 прызналі голас аднаго 13-гадовага вучня. У час гутаркі з ім высветлілася, што ў першы раз, 8 лістапада, рынак «мінэраў» ён сабіста. Па просьбе аднаго прадаўца кам'ютарных дыскаў. Калі, як гаворыцца, міліцыя ўзяла таго за «мінэраў», ён пацвердзіў, што так было на самай справе. Больш за тое, наступныя два разы аб «небяспечна» на рынку патэлефанавалі ён сам. Навошта было ўсё гэта 22-гадоваму хлопцу, які, дарэчы, раней быў судзімы за продаж наркатыкаў? Як ён сказаў, яму захачалася «насаліць» сваёй работадатцаў, якія пагражалі звольніць яго з работы. Узбуджана крымінальнае справа.

Уладзімір ПЕРНІКАЎ.

Простыя рэчы

Дастаў з кішні пушчу сернікоў... Зразумелі, пра што гэта? Відца, не ўсе. А маім аднагодкам зразумела: так называлі карабок запалкаў нашы бабулі і дзядулі, нашы бацькі, ды і мы ў вясковым побыце не цураліся гэтых слоў, хоць цяпер у тлумачальных слоўніках калі іх стаяць вызначэнні — *абласное, размоўнае*. Пачаў пісаць гэты артыкул і схадзіў, прынес карабок запалкаў у тлумачальных слоўніках калі іх стаяць вызначэнні — *абласное, размоўнае*. Пачаў пісаць гэты артыкул і схадзіў, прынес карабок, які і сёння яшчэ вельмі звычайны ў нашым жыцці, які вельмі часта даюць як рэшту ў краме. Вось так: «Рэспубліка Беларусь. г. Борисов. ОАО «Борисовдрев». ГОСТ 1820-2001. Спічкі». Мяркуючы па аб'ёмнаму стандарту, прыняты ён у 2001 годзе, не так і даўно. Значыць, якасць павіна была павысіцца. Але нарананню на якасць, у тых, хто чыркае досыць рэгулярна запалкамі па карабок, яшчэ хапае. Ды толькі абісыцца без іх вельмі цяжка. Няхай там прадаюцца ў краме запальнічкі — ад аднаразовых да тых, якія нават залатыя, — запальнічка можа і падвесці, сапсавацца. А запалкі вырачуць, няхай не першая, дык другая ці трэцяя дадуць тую іскрыку агню, якая дапаможа потым і абгарэцца, і ежу згатаваць.

У ўспомінах чытанае яшчэ ў дзіцячым. Янка Маўр «Палескія рабінзоны». Наколькі помнілася, хлалчюк, якія пацярпелі сваё карабелкрушэнне ў час палескага водараз'езу, звалі Віктар і Мірон. Пагледзь — так. А заады перачытаў старонкі кнігі пра тое, як здбывалі хлопцы агонь. Запалкі ж у іх у час вымушанага купання размакразлі. Цёплы бедныя спачатку траску аб траску, які вычтылі недзе, але нічога не атрымалася. Толькі потым, выламушы сук, зрабіўшы з дапамогай сваіх шнуркоў ад батуку лук, які прыстасаванае для кручэння дрэва, дабіліся сваёй. І вось «Праз хвілінку хлопцы сядзелі ля агню. На твары іх сьвятляцца такое ішчасце, якога яны ніколі не адчувалі яшчэ ў сваім жыцці. Надхвоўваючы вярчэні змрок, і ад гэтага яшчэ ўтульнай было ад агню».

А тут успомніўся яшчэ верш Алеся Разанава пра агонь: «Агонь — ганец новага часу. Новага сягоння, ён гоіць жыццё ад

ЗАПАЛКІ

Багны і ганьбы. І богадданец, і ёгадданец, і паганец нахняюцца ім на геніяльнае дагніненні».

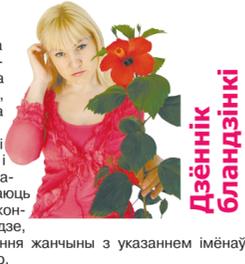
Так, як без працы, так і без агню, наўрад ці чалавек стаў бы тым, кім ён ёсць сёння. А дарыла агонь яму найперш ці маланка, якая запаліла дрэва, ці лава дзеючая вулкана, ці яшчэ што. Толькі кі потым удадуў ён камень аб камень, каб вырасцаць іскры, ці які нашы рабінзоны, шараваў дрэва аб дрэва, нагрэваючы яго да таго моманту, калі загарыцца мох і сухая трава. У агуньнаславянскай мове ёсць слова «агн'явік» — камень, які дае агонь. У рускай мове слова «огніво» адпавядае нашаму крэсіву. Гэта кавалек металу, з дапамогай якога здбывалі агонь. Яшчэ ў XIX стагоддзі беларускі вясковец нахіста на поасе кашпук, дзе і пільчыка была, і табака, і крэсіва з труткам. Потым прыйшла праца запалак. Не надалі і каштоўнае, проста нябыта рэч. Але ў часы ліхавіц і заводы — самае простае і самае неабходнае становілася дэфіцытам. Маці ўспамінае, што пасля вайны, калі цэпілі пачы ў вёсцы, то вельмі часта суседзі прыходзілі ў тую хату, дзе найперш распалілася печ, бралі вугольчыкі сабе для распалкі. І тут мне поўнасна зразумеліся сталі вершы Аляксандра Твардоўскага ў поўны пабургазай, вызваленай у вайну вёскі:

Под накатом из жердей,
На мешке картошки,
С узелком, с горшком углей,
С курчией в лушкочке...

А вось гэта, звязанае з літаратурай, пра запалкі. Чамусьці мне ўспамінаецца аповесць фінскага пісьменніка, Маріа Памыліцка з імем — ці не Марці Ларні, якая так і называлася — «Па запалкі». Вельмі цікавы, з мяккім гумар

ПРА ВЕЧНАЕ

Многія ведаюць значэнне слова «лапідарны». Утворана яно ад лацінскага lapidarius (камянец, рэзчык па каменні) і азначае «кароткі, сціслы, выразны», і звычайна дапасоўваецца да слова стэль.

Дзеёнік бландзіні

Спраўды, камень — матэрыял, які не прадугледжае шматстолюя. Таму і эпіграфі — надлісы на надмагільных камянях — жанр кароткі. Праўда, бываюць і выключэнні. Так на помніку Сары Джонсан, якая памерла ў Англіі ў 1819 годзе, падрабязна раслісаны працэс лясчэння жанчыны з указаннем іменнаў дактароў і праведзеных ім працэдур.

Сярод беларускіх помнікаў па-сапраўдному мяне ўразіў толькі адзін. На ім было перлічана, хто са сваёю паставі помнік. А ў канцы спісу старанай рукой рэзчыка выведзена-выцэсана: «А Дзіма грошай не даваў!»

Вось жа так і з многімі нашымі пісьменнікамі. Пішуць нібыта ў вечнасць, а між радкоў — цалкам язьмына крыўды, зьвяздзены рахункаў. І што цікава — запамінаецца-застаецца не сказанае на доўгі ўспамін, а адно той самы «дзіма».

«ПЕРАДУМОВЫ АДРАДЖЭННЯ»

Неяк давясло мне браць удзел у адной замежнай канферэнцыі. Акрамя мяне, было шмат беларусаў з рознымі навуковымі ступенямі і званнямі. Тая, што больш угадывалася, выступіла на пленарным пасяджэнні. Адна навуковая дама ўпрыгожыла сваё выступленне «наглядным матэрыялам», улетэйкай, дзе былі падсумаваныя вынікі даследчай працы.

Нядаўна знайшла гэтую ўлетку сярод сваіх папер. Апошняя выснова гучыць так: «Інфармацыяна-тэхналагічны пераўтварэнне плёнасіці Першага беларускага Адраджэння: кіно было нямым, радыё — радзасцо, а тэлебачанне яшчэ не вынайшлі».

Але каб вы бачылі, як важна яна гэта прамаўляла... Якія сур'ёзныя твары былі ў тых, хто гэта слухаў! Як усміхнулася — не магу не ўсімніцца!

ПІСЬМЕННІЦКІ НОУ-ХАУ

У краме сярод побыватаў тэхнікі разглядаю дзіўнае прыстасаванне. Тазік, карыцца па форме ног. Падключыў — і шаркі на іх дробяць табе масаж ступняў, хочаш у гарачай вадзе, хочаш у халоднай... Кошт такі, што адразу зразумела — даярчы ці прадавацкі, якія цэлы дзень на нагах, такое карыцца не па кішні. «Ды і каму наогул яно патрэбна?» — думаю я.

А тут чытаю эсэ пісьменніка і літаратуразнаўца Алега Лойкі і раптам знаходжу адказ. Такое прыстасаванне магло б быць карысным пісьменнікам! Бо, напрыклад, І.В. Гётэ пісаў за сталом разуты, бо любіў пры гэтым трымаць ногі ў тазіку з абавязкова халоднай вадой. А вось Г. Флабер, наадварот, боўтаў нагамі ў тазіку з гарачай вадой... Хораща б было і нашым пісьменнікам атрымаць па электрычнай ланцужыні — пазтам з халоднай, працаікам з гарачай вадой... Можна і сапраўды на-тхненне лясчыць на донцы тазіка?

«ТОЛЬКІ ДЛЯ ЖАНЧЫН»

Адным з самых моцных рухаў мінулага ХХ стагоддзя стаўся фемінізм, які аб'яднаў жанчын супраць дыскрымінацыі па прыкмеце пола. Статус чалавека ў грамадстве вызначаецца па тым як ён удзельнічае ў эканамічным і палітычным жыцці, кантралем над уласнасцю і прадуктамі працы — па гэтым, і прасочваецца ўсё яшчэ залежнае становішча жаночага пола.

Усё так... Але з немагчыма не заўважыць і перамены, якія адбыліся ў лёсе жанчын, нават у такіх «патрыярхальных» краінах як наша Беларусь. Калі той і скажа цяпер, што жаночае накіраванне — «кіндор, кірхен, кюхен» (дзедка, царква, кухня), то выкліча адно смех. Але ж вольна і калі царква і дзедка адмаюцца ў сучаснай жанчыны ўсё меней часу (дзякуючы тэлевізару і адукацыйным установам), то кухня так і застаецца спрадчэна жаночай тэрыторыяй, з якой вывесці беларускія кабет не так проста. Большасць беларусаў сапраўды вераць, што шлях да сэрца мужчыны лясчыць праз яго страўнік.

Каб канчаткова «вызваліць» жанчыну, феміністам варта было б зрабіць апошні рашучы крок — зрабіць культуру кулінарную кнігу з назвай «Толькі для жанчын!» Смешна? А ўявіце сабе, што яшчэ на пачатку стагоддзя ў некаторых еўрапейскіх краінах у аўтобусах былі месцы з надпісам — «толькі для мужчын»... Падумаіце пра гэта і вам стане зразумела, чаму феміністы такія сур'ёзныя ў сваёй барацьбе...

Ганна КАСІЦЫНА.

Разам з птушкамі

ТУТЭЙШЫЯ СНЕГІРЫ

Многія віды птушак, якія жыўць у дзікай прыродзе і гарадскіх парках, з надыходам халадоў пачынаюць часцей наведваць жыллёвыя кварталы чалавека, дзе ёсць кармушкі. Сёння мы працягваем знаёміць чытачоў выдання са светам птушак разам са спецыялістам па экалагічнай адукацыі грамадскіх арганізацый «Ахова птушак Бацькаўшчыны» Русланам Шайкіным.

Зімой у гарадскіх парках можна убачыць снегіра. На думку гараджан, гэты лятун, акрамя зімы, знаходзіцца ў таяжных лясках, што не зусім так. Летам снегіры гнездуюцца і на тэрыторыі нашай краіны. Сялета летам гэтыя дарослыя птушкі і іх вывадкі былі заўважаны пад Мінскам каля прыпынчанага пункта «Зялёнае», што знаходзіцца на маладзечанскім напрамку электрычкі, у Кайкаўскім і Прылуцкіх заказніках.

Зімой снегіры даволі часта з'яўляюцца ў гарадах, дзе жыўць побач з намі. Харчуюцца яны тут гадамі рабыні і каліны. У адрозненне ад іншых відаў птушак снегіры не праглытаюць ягады, а дастаюць з іх насенне, папярэдне вышчупваючы дэжуаю. Менавіта таму, дзе харчаліся снегіры, месца пад рабыні відыць здэляк, бо на снезе раскідана вялікая колькасць чырвонага шапуніна. Акрамя рабыні, снегіры з вялікім задавальненнем харчуюцца насеннем ясеню, клёну

і ягадамі абліпкі. Гэтых прыгажунь не трэба блытаць з крыжадэжуаю, якія могуць гнездавацца амаль на працягу ўсяго года, што залежыць ад наўнасці корму, у прыватнасці насення хвойных дрэў.

Усе дробныя птушкі, у тым ліку сініцы, вераб'і і снегіры, моцна баюцца невялікага ястраба — шуляка драпежнік памерам з голуба можа атакаваць адрозу некалькіх мірных птушак і з'яўляецца на тэрыторыі гарадоў сапраўдным пагрозай для снегіроў.

У беларускіх гарадах ягадамі харчуюцца і нашы паўночныя гасці — амялушкі. Гэтых крылатых лясцяюць вялікімі групамі па некалькі дзясяткаў і могуць літаральна абліпчыць усё рабінавае дрэва, дзе будуць сядзець да таго часу, пакуль ні здэжуаюць усе ягады. Потым вялікімі чародамі пералітаюць з аднаго дрэва на другое. Руслан Шайкін лічыць, што амялушкі доўга доўга марудныя птушкі, якія толькі то і робяць, што харчуюцца і перабраюцца з адной «сталойкі» на другую. Пасля «набагу» такой чароды на дрэвах не застаецца нічога, бо ягады рабыні ўжываюцца ненажарна птушкамі цалкам. Увогуле амялушкі, як паўночныя наскомаедныя птушкі, менавіта знімаюць і ягадамі.

На зімку ў Беларусі застаюцца дразды-рабынікі, якія збіраюцца ў вялікай колькасці вакол ад-

крытай вады, дзе могуць адшукаць сабе і іншы жывы корм. У Мінску і іншых гарадах цяпер можна убачыць чорныя дразды, якія з'яўляюцца пералётнымі птушкамі, але ў апошнія гады, калі было шмат зімовых адліг, яны заставаліся і ў халодны перыяд.

Часцей калі жылія чалавека зімой можна сустрэць розныя віды сініц. Менавіта пасля першага снегу кармушкі заўсёды будзе наведваць вялікая сініца. Летам гэтыя шалахавостка ўжывае выключна насякомых, а ў халады не адмаўляецца падбіраць насенне сланечніку. Сініца ўжывае сланечнік зусім па-іншаму, чым звычайныя птушкі. Зелянушкі і вераб'і дробяць насенне на маленькія кавалачкі і потым падбіраюць ядымо сёмка і ўжо адтуль маленькімі порцыямі выдэжуае іх смачнае змесціва. Руслан Шайкін раіць дарослым разам з дзецьмі ўважліва назіраць, як харчуюцца розныя віды птушак на кармушках або побач з імі.

Перад тым як наладзіць «сталойкі» для птушак, трэба даскана-ла разабрацца, колькі і чым карміць. Правіла нумар адзін — вава

высокая адказнасць перад крылатымі сябрамі. Прыкармішы аднойчы птушак, нельга спыняць таку падкормку аж да вясны. Птушкі, якія наведваюць вашу кармушку, прывыкаюць да штотдзённых прысмакаў даволі хутка, таму ў выпадку пераборы з кармленнем могуць апынуцца на мяккі галоднай смерці.

Лепш рыхтаваць разнастайны корм. Насякомаедныя птушкі трэба карміць насеннем сланечніку. У склад кармавой сумесі для зерняедных павіна ўваходзіць не менш як 50 працэнтаў проса і каля 10 працэнтаў аўса, насенне рознага пустазеля, ягады чырвонай рабыні, крошкі хлеба і іншая дробяць. Сініцы і дзятлы з вялікай асаюдаю харчуюцца несаленым салам. Кавалачкі сала трэба наковаць на шкві, убітыя на краях кармушкі, або падвешваць у маленькай сетчыцы ці на дрочках на галінах дрэў. Пачынаць падкармліваць птушак трэба пасля першага сапраўднага снегу і вялікіх працяглых замаразкаў.

Сяргей КУРКАЧ.

Вялікая сініца.

Інфарм-укол

СВОЙ ЛОЖАК ДЛЯ ДЗІЦЯЦІ

У некаторых сем'ях дзеці да пяці—сямі гадоў працягаюць спаць з бацькамі (або з адным з іх).

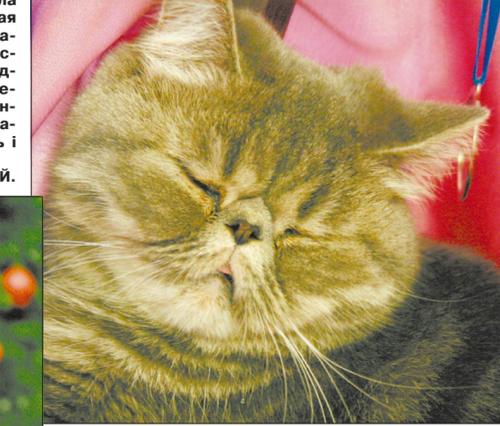
У такіх выпадках дзіця пазбаўляецца магчымасці становіцца дарослым: самастойна шукаць выйсце з цяжкай сітуацыі, пераадоляваць страхі, вучыцца ствараць для сябе ўтульную і камфортную прастор. З іншага боку, дашкольнік вучыцца кантраляваць паводзіны бацькоў: калі мама і тата павіны ледчы разам з ім, калі і на якім месцы яны будуць спаць. Неабходна растлумачыць дзіцяці, што спаць аднаму — гэта прывілея, а не пакаранне. Устанавіце прыемны рытуал адыходу да сну (чытанне казкі, пшчотныя абдымкі, пажаданне дабрачана). Будзеце паслядоўнымі ў сваіх дзеяннях.

Вядучая рубрыкі Святлана БАРЫСЕНКА.

«Лепшая кошка Беларусі-2007»

У Мінску 8—9 снежня прайшла Міжнародная выстава «Лепшая кошка Беларусі-2007». На выставе было прадстаўлена чатырыста кошак з сарака краін. Наведвальнікі змаглі паглядзець спецыяльнае шоу з удзелам брытанскіх, сібірскіх, сфінксавых і рэксавых кошак, а таксама выбраць і купіць пародзістае кацяня.

Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

Муз-news

«BeZ bileta» адкусілі свой кавалек ад «Піранні»

Нядаўна ў Беларусі завяршыўся гучны працэс у галіне аўтарскага права. Віталь Артшт, лідар гурта «BeZ bileta», выйграў іск у трох беларускіх прадпрыемстваў, што рабілі пракат блокбастара «Піранья» на піранію». Артшт выступіў кампазітарам фільма, але належна яму па закону аўтарскія адлічэнні атрымаў толькі пасля суда. Што важна, створаны прэзідэнт — раней адпаведная юрыдычная норма на практыцы не працавала.

«Аўтары нематэрыяльных каштоўнасцяў у Беларусі вымушаны задавальняцца тым, што атрымліваюць увагу публікі. Аб тым, што гэтая праца павіна атлачвацца, як і любая іншая, маюць та здумваецца. Да той раі, пакуль гэта не закруціла мяне сабеіста, я таксама пра гэта не думаю, а пасля зразумей, што калі сам не стану на абарону ўласных інтарэсаў, нічога не зменіцца», — каментуе падзель Віталь. У працэсе абароны праваў музыкантаў пагадзіўся ўдзельнічаць таксама Канстанцін Астапенка, які прадстаўляў гурт «ТТ-34». Справа разглядалася аж на ўзроўні Вярхоўнага Суда, які і вынес у выніку рашэнне на карысць музыкантаў.

Паводле меркавання артыстаў, гэты прэзідэнт — важны крок да ўмацавання і прызнання аўтарскага права ў Беларусі, а разам з тым да павышэння павагі аўтараў і іхніх твораў. «А грамадзянам, якія думаюць, што музыканты займаюцца падобным дзеля пірыці ці са сквапнасці, хачу сказаць: выбіраіцца з клеткі свайго менталітэту. Калі ў вас штосьці адбіраюць, супраціўляіцца, калі вас зняважылі — абурайцеся. Паважайце чужыя права і не давайце прынізіць свае», — дае параду Віталь Артшт.

Гамялячанін Сярога сляваў пра Магілёў

Зрэшты, не ён адзін. У горадзе за адзін дзень адбыліся адрозу дзве падзеі — пачаў вядучы першы музычны тэлеканал і адчыніўся самы вялікі начны клуб «На Дуброўцы». Мерапрыемствы вырашана было сумісціць, а да ўдзелу запрасіць мноства зорак, прычым не толькі беларускіх — Аляксея Хлястова, Венэра, «Da Vinci», але і «экспартны» — рэпера Сярогу і украінскую поп-дзіву Анжэліку Рудніцкую.

Зрэшты, свае артысты вялікага асяжытажу ў публікі не выклікалі. Была засцярога ў арганізатараў і наконнт Сярога, білеты на апошні канцэрт якога ў Магілёве не прадаліся — але на гэты раз выступленне ўспрымалася на «ура», асабліва патрыятычны экспромт «Магі-Лёў».

Але галоўнай герайнай вечарыні стала ўсё ж Анжэліка Рудніцкая, якая прымысла глядачоў не толькі сляваць разам з ёю, але нават вадзіць карагодзі. Гэтая, відаць, клубная публіка, якая заплалца амаль па 100 долараў за ўваход, і сама ад сабе не чакала... Анжэліка ў расчунеласці расказала, што Магілёў ёй амаль родны, бо стаіць, як і Кіеў, на Дняпры, толькі што Дняпр у гэтым месцы больш вузкі. А дырэктар Першага музычнага тэлеканала Валерыя Круціч, адзначаючы праведзеныя «адрокчышці», паабяцаў, што Сярога і Рудніцкая — першыя, але далёка не апошнія зоркі, якіх тэлевізійнікі будуць прывозіць у горад на Дняпры.

Чарговы рубез «Чыстага сэрца»

Штогод у Беларусі праходзіць дабрачынны музычны праект, ідэйным натхняльнікам і арганізатарам якога з'яўляецца слявак Аляксандр Патлік. І кожны раз частка сродкаў, вырачаных ад канцэртаў, накіроўваецца на дапамогу па канкрэтных адрасах — дзецім, якія маюць у гэтым патрэбу.

Сялета, напрыклад, вялікі канцэрт пачаў прайсці ў Мінску і Брэсце, прычым ідэю падтрымала Праграма развіцця ААН у Беларусі. Сваю сольную праграму прадставіў не толькі Аляксандр Патлік, але і спецыяльны гасць з Германіі —

спявак Дэні Плат, які прывёз беларускай публіцы лепшыя хіты. Большасць заробленых грошай была выдаткавана для ВІЧ-інфіцыраваных дзясцей. «Прадстаўніцтва ААН у Беларусі прадставіла нам спіс з 20 дзясцей, ва ўзросце ад 8 да 14 гадоў, якія пражываюць у Гомельскай, Мінскай і Гродзенскай абласцях. Усім гэтым дзецім на атрыманы ад канцэртаў «Чыстага сэрца» грошы мы набылі навагоднія падарункі — вялікія наборы канструктараў LEGO», — паведаміў Аляксандр Патлік.

Навагодняе падарожжа ў 80-я

Саліст праекта «Atlantica» Алекс Набееў практычна завяршыў работу над новай праграмай, у якую увайшлі 5 песень, напісаных у стылі еўрадыска 80-х.

Артшт упэўнены, што напярэдадні навагодніх святая такая музыка будзе вельмі дарэчы, і тлумачыць гэта тым, што танцавальныя кампазіцыі, якія ствараюць добры настрой, ніколі не бывае многа. Тыя большы, і мода на 80-я гады зараз вяртаецца ў розныя галіны мастацтва.

Загалюнае песня праграмы называецца «Foolin' A Fool» (можна перакласці як «дуракаваляненне») і прысьвячаецца ўсім, хто ўмее і любіць адлачвацца, хоча крышуць «паваляць дурня» пасля працоўных будняў. Прэзентацыя праграмы адбудзецца ў першай палове 2008 года, але напярэдадні гурт збіраецца «абкатаць» будучы альбом. Акрамя таго, «Atlantica» брала ўдзел у разнастайных святковых тэлепраграмах, так што ў навагодні святы можна будзе убачыць і паўчур гурт практычна на ўсіх каналах.

Вядучая рубрыкі Вікторыя ЦЕЛЯШУК.

ПРЫСУД ВЫНЕСЕНЫ... ПЕЎНЮ

Італьянскі суд аштрафаваў на 200 еўра гаспадар пёўня, які, на думку ягоных суседзяў, занадта гучна кукаракаў па святанку. Індцыдэнт адбыўся ў горадзі Мале ў Паўднёвым Ціролі, дзе жыў пераважаю намецкамоўнае насельніцтва.

З іскам у мсцовы суд звярнулася адна з суседкаў уладальніка кукарачкі, якая абвінаваціла пёўню ў тым, што ён перахадзіў на нармальнаму адлачэнку і сну сялян. Уладальнік пёўня спрабаваў абараніцца, пераконваючы судзію, што з-за скаргаў аднаслычан ён ужо зразваў чатырох пёўняў і вымушаны быў пакінуць сабе толькі аднаго, без якога куры не могуць несіцца. Аднак судзію гэта не ўразіла, і ён прыгаворыў пёўня да штрафу.

factum

«ПАМ'ЯТАЛІСЯ» 3-ЗА РУЖОВАГА АДЗЕННЯ

Пасля таго як кароль Тайланда Пуміпон Адудятэў пакінуў балючы ў ружовай сарочцы і ружовым блейзеры, толькі адна рознічаная сетка каралеўства менш чым за месяц прадала 40 тысяч ружовых сарочкаў.

Кароль Пуміпон, якому зараз 79 гадоў (ён кіруе больш за любую іншага манарха на Зямлі), карыстаецца вялікай павагай насельніцтва Тайланда: яго лічаць амаль боствам. Не маючы афіцыйных палітычных паўнамоцтваў, ён з'яўляецца вярхоўным духоўным і маральным настаўнікам нацыі. Апошнім часам у адзены манарха былі заўважаны і іншыя яркія колеры, та ўсё тайландзкія газеты ўжо прадказваюць новы рост попіту на зялёны і сінія сарочкі.

Ружовы бум — не першая модная ліхаманка, выкліканая тайландскім каралём. З 2006 года, калі ён адзінчыў 60-годдзе свайго знаходжання на троне, многія яго суйчыннікі носяць каржа-жоўтае, але не кожны дзень, а толькі па панядзелкаў, бо нарадзіўся манарх менавіта ў гэты дзень тыдня.

КІРМАШ

штотыднёвы рэкламны выпуск №36 (567)

ПРЫВАТНЫЯ АВБЕСТКІ

- ПРАДЕЦЦА
■ Хата, хлэў, склел (можна пад анос). Тэл. 8 029 554 60 86.
■ Дом у в. Навінка Браслаўскага раёна, г/п, вялікі сад, гараж. Тэл. 898 56 49.
■ Кватэра 3-пакаёвая, кааператываўна, маецца тэлефон, гараж у райцэнтры г. Гарадок. Тэл. 8 0212 48 08 09, 8 029 216 17 09.
■ Вялікі драўляны дом у в. Чабусы Любанскага раёна, маюцца г/п, сад, агарод 60 сотак, добрыя транспартныя зносіны. Тэл. 8 01742 61 645.
■ Праўная машына-аўтамат «Вятка», выдатны стан. Вельмі танна. Тэл. у Мінску 266 46 95.
■ Кацён для лазні на швэрдрым паліве.

КУПЛО

Селку зернавую СПУ-3 ці абмяняю на трактар Т-40АМ ці МТЗ

ЗВЯЗДА

КУПОН ДЛЯ БЯСПЛАТНАЙ ПРЫВАТНАЙ АБ'ЯВЫ

Запоўніце разборліва, выражце і вышліце на адрас рэдакцыі 220013 Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10 А.

Form with fields for name, address, phone, and date.

СЕННЯ

Table with weather forecast for various cities: Мінск, Віцебск, Магілёў, Гомель, Гродна, Брэст.

НАДВОР'Е на заўтра

...у суседзяў

Table with weather forecasts for neighboring cities: Варшава, Вільнюс, Мінск, Масква, Рига, С.-Пецярбург.

11 СНЕЖНЯ

1856 год — нарадзіўся Георгій Пляханаў, рускі тэарэтык марксізму, кіраўнік рэвалюцыйнай арганізацыі «Зямля і воля», адзін з заснавальнікаў РСДРП. 1936 год — англійскі кароль Эдуард VIII адмовіўся ад трона з-за каханя да двойчы разведзенай амерыканкі Уоліс Уорфрід-Сімпсан. «Нашаму розуму ўласціва верыць, а волі — жадаць. І калі ў іх няма дастойных прадметаў для веры і жадання, яны імкнуцца да недастойных». Блез Паскаль (1623—1662), французскі матэматык, фізік, філосаф.

Усміхнёмся!

- ФРАЗЫ ФУТБОЛЬНЫХ КАМЕНТАРАЎ
Даўганога Англама дастае мяч, які знаходзіцца за тры метры ад яго.
Пляча ад ішчасця галоўны трэнер шведва. Але не, гэта проста нехта з памочнікаў трапіў яму пальцам у вока...
Смерцін сёння паспявае паўсюдна — толькі што атакаваў чужыя вароты, а зараз ужо валяецца на тэрыцы каля сваіх.
Олівер Кан з прыкрасцю скінуў пальчаткі і гуляў пасля гэтага практычна аголеным.

ЗВЯЗДА

Купон для бясплатнай прыватнай аб'явы

ЗВЯЗДА
КУПОН ДЛЯ БЯСПЛАТНАЙ ПРЫВАТНАЙ АБ'ЯВЫ
Запоўніце разборліва, выражце і вышліце на адрас рэдакцыі 220013 Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10 А.

РОЗНАЕ

Мяню 3-пакаёвую кватэру ў райцэнтры Гарадок (кааператываўна)

ЗВЯЗДА

КУПОН ДЛЯ БЯСПЛАТНАЙ ПРЫВАТНАЙ АБ'ЯВЫ

Запоўніце разборліва, выражце і вышліце на адрас рэдакцыі 220013 Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10 А.

Form with fields for name, address, phone, and date.